

بررسی تأثیر سن و جنسیت بر کاربرد مازندرانی در میان مهاجران مازندرانی دو زبانۀ ساکن تهران

فاطمه عامریان*

دانشجوی کارشناسی ارشد پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی

چکیده

مهاجرت‌ها از جمله تحولات اجتماعی هستند که می‌توانند منجر به دگرگونی‌های زبانی شوند. در ایران زبان‌ها و گویش‌های محلی بر اثر مهاجرت ساکنان مناطق مختلف به تهران تغییر می‌یابند و کاربرد آن‌ها، به تدریج محدودتر می‌شوند. مازندرانی یکی از زبان‌های رایج در مناطق شمالی کشور است که به همراه مهاجران مازندرانی وارد تهران شده است. پژوهش حاضر به بررسی تأثیر دو متغیر اجتماعی سن و جنسیت بر کاربرد مازندرانی در میان مهاجران دوزبانۀ مازندرانی ساکن تهران می‌پردازد. این پژوهش در چهارچوب نظریه «تحلیل حوزه‌ای» فیشمن و با دو روش پیمایشی و مشاهده مشارکتی، در دو حوزه خانواده و محیط اداری انجام شده است. یافته‌های پژوهش، نشان‌دهنده آن است که میان کاربرد مازندرانی و دو متغیر سن و جنسیت در میان این مهاجران در دو حوزه مورد نظر، رابطه معناداری وجود دارد.

کلیدواژه دوزبانگی، فرد دوزبان، حفظ و تغییر زبان، حوزه.